

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 9CoE/88/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4416200967
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 11. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ingrid Radošická Vallová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2018:4416200967.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Ingrid Radošickej Vallovej a členiek senátu JUDr. Kataríny Marčekovej a Mgr. Andrey Szombathovej-Polákovej v právnej veci oprávneného: Q. Z., nar. XX. XX. XXXX, bytom P. R., T. XXX/X, zast. Advokátskou kanceláriou Hagyarí & Partners, s. r. o., so sídlom Bratislava Vlčkova 8/A, IČO: 51 473 208, proti povinnej: G. Z., nar. XX. XX. XXXX., bytom V., V. XXX/X., zast. advokátkou Mgr. Martou Magyarovou, so sídlom Palárikovo, Janka Kráľa 4, o návrhu na výkon rozhodnutia o úprave styku s maloletým dieťaťom: U. Z., nar. XX. XX. XXXX, bytom u matky, v konaní zastúpený kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Nové Zámky, o odvolaní povinnej proti uzneseniu Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 6. marca 2018 č. k. 7Em/1/2016-485 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e .**

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie uložil povinnej - matke maloletého dieťaťa G. Z., nar. XX. XX. XXXX, bytom V., V. 1, pokutu vo výške 50 eur, ktorú je povinná zaplatiť na účet Okresného súdu Nové Zámky do piatich dní od právoplatnosti tohto uznesenia. Rozhodnutie odôvodnil ustanoveniami § 251 ods. 1, § 272 ods. 3, 273 ods. 1 OSP, § 395 ods. 1, 2, § 470 ods. 1 CMP, článkami 3 ods. 1, 9 ods. 3 Dohovoru o právach dieťaťa (č. 104/1991 Zb.), článkom 32 ods. 4 Listiny základných práv a slobôd (č. 23/1991 Zb.). Uviedol, že o1. dmet konania. li spojené na spoločné konanie vzhľadom na rovnakých účastníkov konania a rovnaký právnený sa podaným návrhom zo dňa 18. 01. 2016 došlým súdu 21. 01. 2016 a návrhom zo dňa 13. 03. 2017 došlým súdu 16. 03. 2017 domáhal proti povinnej výkonu rozhodnutia o úprave výkonu rodičovských práv a povinností voči maloletému dieťaťu podľa právoplatného a vykonateľného rozsudku Okresného súdu Nové Zámky č. k. 7P/124/2013 - 117 zo dňa 10. 09. 2014, ktorým bol upravený styk otca s maloletým U. Z., nar. XX. XX. XXXX.. Svoje návrhy odôvodnil tým, že povinná si svoju citovanú povinnosť neplní a bezdôvodne marí jeho styk s maloletým dieťaťom. Takto zmarila jeho styk dňa 16. 01. 2016, 17. 01. 2016, 24. 09. 2016, ako aj v ďalších ostatných dňoch styku, pričom ani raz dieťa nešlo k otcovi, lebo kričalo a dupalo. Žiadal uložiť matke pokutu z dôvodu nedodržavania právoplatného a vykonateľného rozsudku Okresného súdu Nové Zámky č. k. 7P/124/2013 zo dňa 10. 09. 2014 vo výške 100 eur. Matka vo svojom písomnom vyjadrení zo dňa 07. 03. 2016 okrem iného uviedla, že je pravdou, že styk otca s maloletým U. sa nerealizuje, pretože maloletý odmieta stretnutie s otcom. Súd prvej inštancie uviedol, že je povinný, čo sa týka úpravy alebo zmeny styku v súlade s uvedenými zákonnými ustanoveniami, dbať a rešpektovať práva dieťaťa na rovnocennú starostlivosť oboch rodičov, ktoré sú okrem tejto zákonnej úpravy dieťaťu dané aj čl. 41 ods. 4 Ústavy SR a Dohovorom o právach dieťaťa. Preto pokiaľ rodič má záujem rovnocenne sa podieľať na výchove dieťaťa a nespráva sa spôsobom, ktorý by odôvodňoval zásah do výkonu rodičovských práv a povinností, v takom prípade je súd povinný využiť všetky zákonné prostriedky na to, aby mu jeho právo priznal a zabezpečil jeho riadnu realizáciu. Pokiaľ vznikne rozpor alebo nezhoda medzi rodičmi o výkone rodičovských práv týkajúca sa styku niektorého z rodičov a je ohrozená jeho realizácia, v takom prípade ho musí súd upraviť autoritatívnym spôsobom, čím poskytne minimálny právny rámec pre zachovanie

kontakto medzi rodičom, ktorému nie je dieťa zverené a dieťaťom. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že matka nerešpektovala právoplatné rozhodnutie súdu o úprave styku otca s maloletým dieťaťom a to rozsudok Okresného súdu v Nových Zámkoch č. k. 7P/124/2013 - 117 zo dňa 10. 09. 2014, ktorým súd upravil styk otca s maloletým tak, že otec je oprávnený, v zmysle uvedeného rozsudku, vziať si maloletého k sebe každý párnny týždeň v sobotu spreď bytu matky o 09:30 hod. a je povinný vrátiť maloletého späť matke v ten istý deň na to isté miesto o 17:00 hod. Ďalej je otec oprávnený vziať si maloletého k sebe každý párnny týždeň v nedeľu spreď bytu matky o 09:30 hod. a je povinný vrátiť maloletého späť matke v ten istý deň na to isté miesto o 17:00 hod. Otec je tiež oprávnený vziať si maloletého k sebe každý rok 25. 12. spreď bytu matky o 09:30 hod. a je povinný vrátiť maloletého späť matke v ten istý deň na to isté miesto o 17:00 hod. Matka je povinná dieťa na styk s otcom riadne pripraviť v určenom čase a otec je povinný v určenom čase dieťa matke vrátiť. Naposledy mal otec styk s maloletým 08. 03. 2015. Od tej doby sa styk nerealizoval. Prebiehal tak, že otec prišiel pre maloletého a matka mu ho buď nedoniesla pred byt, aby si ho mohol prevziať a neodpovedala na sms správy alebo maloletý odmietol styk s otcom, kričal, vrieskal a dupal, že s ním nechce ísť. V danom prípade súd rešpektujúc Dohovor o právach dieťaťa, že dieťa má právo na styk s rodičom, ktorému nebolo zverené do osobnej starostlivosti, a teda nielen rodič má právo na styk s dieťaťom podľa právoplatného súdneho rozhodnutia, uložil matke pre nerešpektovanie rozhodnutia, ktoré upravuje styk otca s maloletým dieťaťom pokutu, a to vo výške 50 eur, keďže ide o prvýkrát uloženie pokuty matke v takomto prípade. Poukázal aj na to, že záujmy oboch rodičov majú byť v rovnováhe tak, aby obaja rodičia mali právo podieľať sa na výchove dieťaťa, stretávať sa s ním, čo má vplyv na celkový vývoj dieťaťa. Nemôže byť v prospech dieťaťa jednostranná výchova iba jedným z rodičov, najmä keď je vedená voči druhému rodičovi, čo bolo v danom prípade preukázané v konaní vedenom na tunajšom súde pod č. k. 12P/6/2015 a jednoznačne to vyplýva aj zo znaleckého posudku Q. X. O., znalca z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria č. 32/2016 zo dňa 16. 09. 2016, v ktorého záveroch je uvedené, že pokiaľ ide o osobnosť matky vo vzťahu k maloletému dieťaťu - môže byť predpokladom na negatívne ovplyvnenie vzťahu dieťaťa k otcovi. Aj zo znaleckého posudku V. S. Z., znalkyne z odboru psychológie vyplýva, že postoj dieťaťa k otcovi sa môže zmeniť tým, že sa zmení postoj matky a že dá dieťaťu najavo svoj súhlasný postoj k stretnutiam s otcom, aby sa u dieťaťa neprejavili výčitky svedomia v prípade styku s otcom. Nestačí dieťa len formálne pripraviť na styk, dieťa potrebuje cítiť, že matka je so stykom vnútorne stotožnená. Z uvedeného dokazovania vyplýva, že matka nerešpektuje rozhodnutie súdu, ani výzvu, aby sa podrobila právoplatnému súdnemu rozhodnutiu, neumožňuje otcovi styk s maloletým, čím prispieva postupne k ich vzájomnému odcudzeniu a neplní si tak svoju výchovnú úlohu preferenčného rodiča zabezpečiť druhému rodičovi právo podieľať sa na výchove maloletého v určenom rozsahu, pričom nie je dôvod pochybovať o výchovnej spôsobilosti otca, ktorá nebola spochybnená ani vyššie uvedenými znaleckými posudkami, súd preto rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

2. Proti tomuto uzneseniu podala v zákonnej lehote odvolanie povinná, nesúhlasiac so záverom súdu prvej inštancie. Uviedla, že styk oprávnenému s maloletým plne umožňuje. Povinný sa maloletému ani nepozdraví, ani neprihovorí a po pár minútach z miesta styku odíde bez pozdravu, bez akejkoľvek komunikácie, len si nafotí ju a maloletého, o maloletého sa nezaujíma, maloletého si nezoberie. To, že povinná drží maloletého je z dôvodu, aby sa maloletý upokojil a neutiekol preč ako zbadá oprávneného. Zakaždým maloletému verbalizuje, aby s otcom išiel, avšak maloletý to stále odmieta. Maloletý U. oprávneného stále odmieta, bojí sa ho, keď ho uvidí kričí nechce k nemu ísť. Boli situácie, že oprávnený len prešiel popri mieste styku autom, pri povinnej a maloletom sa ani nezastavil, z auta ani nevystúpil a odišiel preč. Oprávnený sa niekoľkokrát na miesto styku v určených dňoch ani nedostavil, povinnú o tom žiadnym spôsobom neinformoval. Poukázala na to, že práve ona bola tá osoba, ktorá ako prvá žiadala súd aj v tomto konaní o poskytnutie odborného dohľadu pri styku maloletého s otcom ako aj ÚPSVaR Nové Zámky oddelenie sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately a za týmto účelom sa domohla odbornej asistencie FAMILIAM o. z. Prešov. Aj napriek asistencii a dohľadu sa styk otca s maloletým U. nepodarilo uskutočniť. Uviedla, že rešpektuje právoplatné rozhodnutie súdu a plne umožňuje styk oprávnenému s maloletým, v styku oprávnenému s maloletým nebráni. Maloletý vyjadroval svoj názor - strach z otca, ubližovanie a celkové odmietanie otca a to pred znalcom V. Q. Z. a V. S. Z. v rámci znaleckého dokazovania. Svoje odmietavé postoje maloletého k oprávnenému, strach z oprávneného maloletý vyslovil aj pred psychiatrickou v zmysle lekárskeho správ, pred psychologičkou V. U. R., ktoré správy povinná do konania doložila ako dôkaz. Svoj strach oprávnený z maloletého vyjadril aj v škole (kde matka nebola prítomná) v zmysle správy Základnej školy V.. Znalkyňa sa vyjadrila, že frontálne odmietavý postoj maloletého dieťaťa k otcovi pramení v jeho negatívnych, pravdepodobne

strachových zážitkoch vo výchovnom prostredí otca. Maloletý dlhodobo konzistentne (až rigidne) opisuje neprimerané správanie otca a jeho priateľky. Poukázala na stanovisko Najvyššieho súdu SR sp. zn. Pls 3/80 z 23. 12. 1980, týkajúce sa hodnotenia znaleckého posudku. Okrem toho poukázal aj na znalecký posudok V.. G. O., Q.. B.I. a Q.. J. S.. Uviedla, že na poslednom stretnutí u V.. B. dňa 25. 05. 2018 maloletý už zúfalo plakal a zúfalo prosil, aby nebol s oprávneným, pričom oprávnený sa maloletému ani nepozdravil a ani neprihovoril. Povinná zakaždým verbalizovala maloletému, aby s otcom išiel. Avšak maloletý to stále odmietal. Rozhodnutie v časti úpravy styku otca s maloletým je vykonateľné po formálnej stránke fakticky je nevykonateľné z dôvodu, že maloletý k otcovi nechce chodiť, bojí sa ho s tvrdením, že otec mu robil zle a ubližovali mu. Povinná poukázala na nález Ústavného súdu Českej republiky z 13. októbra 2015 sp. zn. III. ÚS 3462/14, na judikatúru ESLP a tiež na nález Ústavného súdu Českej republiky sp. zn. II. ÚS 3489/15. Záverom namietala, že súd nebral do úvahy všetky dôkazy, ktoré boli do konania doložené. Povinná odmieta akékoľvek tvrdenia, že by maloletého negatívne ovplyvňovala voči oprávnenému. Na základe uvedeného navrhla, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, resp. zmenil a návrh oprávneného zamietol v celom rozsahu v prípade, ak súd prvej inštancie uznesenie nezruší v rámci autoremedúry v zmysle § 376 CSP.

3. K odvolaniu matky sa vyjadril kolízny opatrovník, ktorý mal za to, že v predmetnom konaní v spojitosti so súdnym konaním o zmene úpravy práv a povinností rodičov voči maloletému dieťaťu č. k. 12P/6/2015 bolo vykonané rozsiahle dokazovanie, ktoré bolo dostatočné na správne a úplné posúdenie skutočného stavu veci. Bolo preukázané, že styk otca s maloletým U. sa nerealizuje, maloletý má k otcovi odmietavý postoj. Vzhľadom k tejto skutočnosti boli nariadené dve výchovné opatrenia a to na referáte poradensko-psychologických služieb v trvaní 6 mesiacov a v neštátnom subjekte u V.. S.T. v trvaní 6 mesiacov za účelom poskytovania odborného a sociálneho poradenstva a terapeutického procesu s cieľom realizácie styku otca s maloletým, ktorým sa mala podrobiť matka, otec bol povinný predmetným subjektom poskytnúť súčinnosť.

4. Povinná následne doplnila svoje odvolanie a predložila sms správy zasielané oprávnenému v čase, keď sa mal realizovať styk oprávneného s maloletým. Uviedla, že sms správy sú dôkazom toho, že povinná sa na styk s maloletým dostavila, komunikovala s oprávneným, sama oprávnenému dohovárala, prečo si maloletého nezobral, maloletému sa neprihovoril a odišiel, čo vyplýva teda aj z textu priložených uchovaných sms. Uviedla, že rozhodnutie, ktorým bolo matke maloletého - povinnej nariadené výchovné opatrenie u V.. S.T. sa styk oprávneného s maloletým u V.. S.T. na základe jej pokynov, teda pokynov V.. B., konal počas nariadeného výchovného opatrenia v trvaní 6 mesiacov len 3-krát a to aj napriek tomu, že povinná sa dostavovala k V.. B. aj spolu s maloletým.

5. K odvolaniu povinnej sa vyjadril oprávnený, ktorý sa v plnom rozsahu stotožnil s odôvodnením súdu prvej inštancie v napadnutom uznesení. Uviedol, že tvrdenie povinnej, že súd sa nevysporiadal s dôkazom - výsluchom maloletého uskutočneného v konaní 12P/6/2015 a ktorého zápisnica bola povinnou doložená do tohto konania sa nezakladá na pravde. Ďalej uviedol, že čo sa týka názoru maloletého a prihladenia naň, a teda, že maloletý nemá záujem alebo sa nechce s otcom stretávať a súd by na tento názor mal prihliadať, otec poukázal na odôvodnenie rozsudku Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 21CoE/74/2014. Maloletý je toho času ovplyvnený a jeho postoj voči otcovi je negatívny, čo však neznamená, že bez akéhokoľvek objektívneho dôvodu má súd maloletého podporovať v tomto postoji, pokiaľ neexistuje žiadna skutočnosť na strane otca, ktorá by odôvodňovala obmedzenie resp. neupravenie styku otca s maloletým. K tvrdeniam povinnej ohľadom toho, že súd nevzal do úvahy niektoré dôkazy predložené povinnou, resp. nevykonával všetky dôkazy navrhnuté povinnou oprávnený uviedol, že predmetom konania o výkon rozhodnutia nie je opätovné vyjadrovanie znalcov, ani vykonávanie znaleckého dokazovania, či výsluchy znalcov, ktoré bolo realizované minulý rok v konaní 12P/6/2015. Nakoľko sa v konaní 12P/6/2015 styk rozšíril, a nie neupravil tak, ako to chcela povinná, súd dokazovaním dospel k názoru, že neexistuje dôvod, pre ktorý by styk otca s maloletým nemal byť umožnený. Už len skutočnosť, že povinná styk maloletého s oprávneným navrhovala neupraviť deklaruje, že povinná nemá záujem na tom, aby sa styk oprávneného s maloletým vykonával a vedome svojím postojom bezdôvodne znemožňuje styk oprávneného s maloletým. Čo sa týka realizácie výchovného opatrenia, a to konkrétne sedení u V.. B., to sa javí ako kontraproduktívne, nakoľko aj zo správ zo súčinnosti pri výkone styku otca s maloletým, ktorú V.. B. doručila súdu do tohto konania je zrejmé, že matka chodí na stretnutia z dôvodu, že to súd nariadil, inak nevidí zmysel spolupráce. Oprávnený mal za to, že aj vyjadrenie V.. B. doložené do konania 12P/6/2015 podporuje jeho tvrdenia

ohľadom nezáujmu matky na tom, aby sa jeho styk s maloletým mohol reálne uskutočniť a vyvracia tvrdenia povinnej, ktorá vo svojich podaniach udáva, že je to práve otec, ktorý nemá na styku s maloletým záujem. Podľa jeho názoru je to práve povinná, ktorá voči osobe oprávneného zaujíma negatívny postoj a úmyselne už dlhé roky ovplyvňuje maloletého v jeho vzťahu s oprávneným. Tento názor vyslovil súd a tiež odborní znalci, ktorých posudky sú súčasťou spisu. Oprávnený nemá inú možnosť ako domáhať sa svojich rodičovských práv prostredníctvom inštitútu výkonu rozhodnutia, nakoľko povinná si svoju povinnosť dobrovoľne neplní. Navrhol, aby odvolací súd odvolanie matky zamietol a napadnuté rozhodnutie ako vecne správne potvrdil.

6. Krajský súd v Nitre, ako odvolací súd (podľa § 34 CSP) preskúmal napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie, ako aj postup súdu, ktorý mu predchádzal v medziach podaného odvolania podľa § 379 a § 380 CSP, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a po preskúmaní napadnutého uznesenia dospel k záveru, že odvolanie povinnej nie je dôvodné, a preto napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie je potrebné podľa ustanovenia § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdiť.

7. V prejednávanej veci sa oprávnený podaným návrhom domáhal nariadenia výkonu rozhodnutia - úpravy styku oprávneného s maloletým U. Z., nar. XX. XX. XXXX, na základe vykonateľného rozsudku Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 10. 09. 2014, č. k. 7P/124/2013-117. Návrh odôvodnil tým, že povinná viackrát nerešpektovala rozsudok Okresného súdu Nové Zámky a bráni styku oprávneného s maloletým.

8. Rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 10. septembra 2014, č. k. 7P/124/2013-117, právoplatným dňa 24. 09. 2014 a vykonateľným dňa 16. 10. 2014, bol okrem iného upravený styk otca s maloletým U. Z., nar. XX. XX. XXXX, tak, že otec je oprávnený vziať si maloletého k sebe každý páry týždeň v sobotu pred bytu matky o 9:30 hod. a je povinný vrátiť maloletého späť matke v ten istý deň na to isté miesto o 17:00 hod. Ďalej je otec oprávnený vziať si maloletého k sebe každý páry týždeň v nedeľu pred bytu matky o 9:30 hod. a je povinný vrátiť maloletého späť matke v ten istý deň na to isté miesto o 17:00 hod. Otec je tiež oprávnený vziať si maloletého k sebe každý rok 25. 12. pred bytu matky o 9:30 hod. a je povinný vrátiť maloletého späť matke v ten istý deň na to isté miesto o 17:00 hod.

9. Súd prvej inštancie výzvou zo dňa 03. 03. 2016 vyzval matku maloletého dieťaťa na plnenie práv a povinností na základe vykonateľného rozsudku Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 10. 09. 2014, č. k. 7P/124/2013-117, pričom vo výzve matku upozornil na následky nesplnenia povinnosti vyplývajúcej z právoplatného a vykonateľného rozsudku Okresného súdu Nové Zámky č. k. 7P/124/2013-117 zo dňa 10. 09. 2014 a na skutočnosť, že marenie výkonu rozhodnutia súdu alebo súdom schválenej dohody o výchove maloletých detí je trestným činom. Keďže povinná dňa 16. 01. 2016, 17. 01. 2016, 24. 09. 2016 ako aj v ďalších ostatných dňoch styku zmarila styk oprávneného s maloletým U., súd prvej inštancie rozhodol napadnutým uznesením.

10. Dňom 01. 07. 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z. z. - Civilný sporový poriadok (CSP), ktorý zrušil Občiansky súdny poriadok a súčasne ustanovil, že platí aj pre konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti, keď právne účinky úkonov, ktoré v konaní dovtedy nastali, zostávajú zachované. Dňom 01. 07. 2016 nadobudol účinnosť aj zákon č. 161/2015 Z. z. - Civilný mimosporový poriadok (CMP), podľa ktorého súdy prejednávajú a rozhodujú veci ustanovené v tomto zákone, pričom na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak (§ 1 a § 2 ods. 1 CMP). Konanie o výkon rozhodnutia vo veciach maloletých je od 01. 07. 2016 upravené v Civilnom mimosporovom poriadku (§ 370 - § 391), ktorý zákon má aj osobitné ustanovenia o opravných prostriedkoch (§ 59 - § 86), avšak ustanovenia ohľadom rozhodovania odvolacieho súdu o odvolaní sú upravené v Civilnom sporovom poriadku.

11. Podľa § 376 ods. 1 CMP, ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, môže oprávnený podať návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia.

12. Podľa § 382 ods. 1 CMP, ak výzva súdu na dobrovoľné splnenie povinnosti zostane bezvýsledná, súd môže uložiť povinnému pokutu do 1 000 eur.

13. Podľa § 382 ods. 2 CMP pokutu možno uložiť aj opakovane za každé porušenie povinnosti vyplývajúcej z rozhodnutia.

14. Podľa § 383 ods. 1 CMP, ak výzva súdu na dobrovoľné splnenie povinnosti zostane bezvýsledná a ak to povaha veci pripúšťa, súd môže rozhodnúť o tom, že príslušný štátny orgán zastaví výplatu a) rodičovského príspevku povinnému podľa osobitného predpisu, b) prídavku na dieťa a príplatku k prídavku na dieťa povinnému podľa osobitného predpisu.

15. Podľa § 383 ods. 2 CMP, ak povinný začal dobrovoľne plniť, súd rozhodne, aby príslušný štátny orgán obnovil výplatu dávok zastavených podľa odseku 1.

16. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého uznesenia súdu prvej inštancie dospel k záveru, že súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav veci a z takto zisteného skutkového stavu urobil aj správny právny záver a svoje rozhodnutie správne odôvodnil, preto odvolací súd sa v danej právnej veci v celom rozsahu stotožňuje s dôvodmi napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie a v odôvodnení rozhodnutia sa obmedzil len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia podľa § 387 ods. 2 CSP.

17. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia odvolací súd zdôrazňuje, že úprava štvrtej časti Civilného mimosporového poriadku obsahuje osobitný typ konania - výkon rozhodnutia vo veciach maloletých. Zaradenie výkonu rozhodnutia v týchto veciach do Civilného mimosporového poriadku zachováva komplexnú systematiku vecí mimosporového charakteru. V tomto prípade ide o oblasť personálnej exekúcie. Postup pri výkone rozhodnutia vo veciach maloletých prichádza do úvahy ako následný a možný, ak dôjde k neplneniu či porušeniu judikovaných povinností inej ako peňažnej povahy. Novokoncipované ustanovenia štvrtej časti Civilného mimosporového poriadku dôsledne sledujú klasické dve fázy exekučného konania, ktoré sa uplatňujú aj v otázkach tzv. personálnej exekúcie, a to nariadenie výkonu rozhodnutia uznesením ako prvú fázu a uskutočnenie výkonu rozhodnutia ako druhú fázu. Medzi týmito dvoma fázami prebieha fáza mediačná (zmierovacia), ktorá doteraz prebiehala ešte pred nariadením výkonu rozhodnutia. Podľa ustanovení štvrtej časti Civilného mimosporového poriadku sa bude postupovať pri výkone rozhodnutia, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo akákoľvek iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému, o návrat maloletého do cudziny pri neoprávnenom premiestnení alebo zadržaní, - ak z osobitného predpisu alebo z medzinárodnej zmluvy, ktorou je Slovenská republika viazaná, vyplýva vykonateľnosť dohody alebo verejnej listiny, ktorou bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému. Z okruhu vykonávacieho konania ohľadom maloletého podľa právnej úpravy Civilného mimosporového poriadku je vyňatý výkon rozhodnutia o vymoženie výživného, ktoré je peňažným plnením, a tak spadá pod právnu úpravu Exekučného poriadku. Exekučným titulom je vykonateľné rozhodnutie súdu, týkajúce sa maloletého dieťaťa v uvedených veciach. Exekučným titulom bude aj rozhodnutie súdu, ktoré obsahuje uzavretú rodičovskú dohodu podľa zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine. Hoci explicitne nie je formulované uloženie povinnosti, implicitne je zrejmé, že ten rodič, ktorý nemá u seba dieťa, je oprávneným, a ten, ktorý má dieťa u seba, je povinným. Pri výkone rozhodnutia vo veciach maloletých poskytujú súdu súčinnosť aj ďalšie osoby, a to orgán sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately, orgán obce, prípadne aj orgán policajného zboru. V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že podľa § 25 ods. 4 Zákona o rodine môže súd na návrh niektorého z rodičov zmeniť rozhodnutie o osobnej starostlivosti o dieťa, ak jeden z rodičov opakovane bezdôvodne a zámerne neumožňuje druhému rodičovi styk s maloletým dieťaťom.

18. Z vykonaného dokazovania mal súd prvej inštancie za preukázané, že povinná nerešpektovala právoplatné rozhodnutie súdu o úprave styku otca s maloletým dieťaťom a to rozsudok Okresného súdu Nové Zámky č. k. 7P/124/2013-117 zo dňa 10. 09. 2014, ktorým súd upravil styk otca s maloletým. Odvolací súd zdôrazňuje, že exekučným titulom je povinnosť uložená matke maloletého (povinnnej) a nie samotnému maloletému. Za situácie, že dieťa nechce s oprávneným pri stretnutiach komunikovať, odmieta styk s otcom, kričí, vrieska a dupe, že s ním nechce ísť, nemožno prisvedčiť povinnej ohľadom riadnej prípravy dieťaťa na styk, pretože táto príprava nespočíva len v pasívnom správaní povinného rodiča, ale je potrebné v pojme príprava vidieť aj prvok vyžadujúci aktivitu povinného rodiča, t. j. jeho cieľavedomé konanie, smerujúce k vytvoreniu predpokladov pre splnenie konkrétneho cieľa, teda bezproblémovú realizáciu stykov dieťaťa s druhým rodičom, ktorý však povinná pri zmarenom styku oprávneného s maloletým dieťaťom nesplnila. Ťažko by bola mysliteľná taká príprava, ktorá by sa obišla len s pasívnym postojom povinného rodiča, pretože práve nečinnosť môže viesť k právne relevantnému porušeniu povinností, založených súdnym rozhodnutím, a to so všetkými zákonnými dôsledkami (od

ukladania pokút až po nové súdne rozhodnutie o zverení dieťaťa do starostlivosti jedného z rodičov). Okrem toho príprava je riadna len vtedy, ak je jej výsledkom bezproblémová realizácia stykov maloletého s druhým rodičom, posudzovaná vo vzťahu ku všetkým subjektívnym a objektívnym skutočnostiam alebo okolnostiam, ktoré sú s týmto stykom spojené. Inými slovami, realizácia styku s druhým rodičom musí pre dieťa znamenať úplne bežnú, normálnu a prirodzenú vec, bez negatívnych konzekvencií.

19. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdil.

Toto rozhodnutie bolo v senáte prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).